

Ранкове

Олег Коцарев

І
Знову
Звикає
Поступово
Повітря – тремтить
Над упевненим сірим
Конструктором – Держпромом
Озивається ранішньо
Тупо-щасливою радістю
Із опуклих очей машин
Їхніх червоних дверей
Ззаду встає сонце
Обличчя воно
Всім лоскоче
Не сумний
Я ще!
Не!

20 грудня. 1998 рік.